

[Jens Thoft]

ning af dette ret brogede marked. Og jeg har forstået, at boligministeren har gjort, hvad han kunne for at fremskynde det.

Men jeg vil også godt sige, at det haster altså med at få normaliseret den del af boligmarkedet. Og jeg går ud fra, at det ikke bare er et århusiansk fænomen, for den slags breder sig; jeg går ud fra, at det også er et københavnsk fænomen, et ålborgensisk fænomen og et Odensefænomen.

Selvfølgelig er det muligt at klage. Og jeg er fuldstændig stensikker på, at skattevæsenet i Århus ikke kan tales til fornuft; det kan man lige så godt opgive, det har vi forsøgt. Og jeg er også stensikker på, at skattevæsenet vil tabe sagerne, i hvert fald delvis, i klageinstanserne. Men vi kan ikke vente på de klageinstanser. Det er det, der er problemet. Det tager for lang tid, det tager år, og derfor er vi nødt til at gøre noget, hvis vi skal normalisere dette marked, inden folk bliver ruineret. Problemet er jo, at de hæfter personligt og solidarisk for gælden. Og når én flytter og ikke kan sælge lejligheden, går der ikke ret lang tid, før lysten til at betale til den gamle andelsforening ophører – den ophører jo – og så hænger de resterende på huslejen, og så går det galt, så vælter de.

Hertil kommer så mægtige skatteefterbetalinger, og det går også ud over SU: Hvis man har ramt sit SU-loft og man får en skatteefteregning på 10.000 kr., kommer man jo af med 20.000 kr. til SU i tilbagebetaling, for dér foregår det efter krone til krone-princippet. Skatteministeren skal da kun have 53 pct. Men SU skal have 100 pct., hvis man overskrider loftet. Så i værste fald kommer man af med 2½ gange skatteforhøjelsen. Det er meget store efterbetalinger.

Uden at skulle forudskikke Boligministeriets rapport kunne jeg altså godt forestille mig en løsning efter følgende retningslinjer:

For det første tror jeg, vi er nødt til at sætte en mur op omkring de eksisterende tilfælde. Ellers går det galt – med de spekulanter, der er! Det må altså forbydes – eller noget i den stil – at oprette flere interessentskaber og andelsforeninger med sameje i boligsektoren.

For det andet tror jeg, at de, der er tilbage, skal have en lejeværdi efter de regler, som vi kender fra ejerlejlighedssektoren, og ejendommen skal så også vurderes efter det, eller også skal man benytte en højere procent, som hr. Aagaard sagde.

Jeg vil godt give dem den begunstiggelse, at de får en lejeværdi efter reglerne om ejerlejligheder – mod, at de i løbet af et antal år – 10-15 – bliver til andelsboligforeninger. Og de, der ikke vil det, overlader jeg så trygt til rovdyrene i skattevæsenet i Århus og København, især Århus. Så skal de nok komme med hver og én.

Kirsten Jacobsen (FP):

Efter hr. Jens Thofts glimrende udlægning af problemstillingen behøver man jo ikke at beskæftige sig så meget med det. Jeg er enig med hr. Jens Thoft: Det er sådan, det er.

Jeg er også enig med hr. Jens Thoft i, at den nemmeste måde at komme ud af det på muligvis er ved at sætte en mur op omkring dem, vi kender, akkurat som man gjorde det med anpartslejlighederne. Det er nok den eneste løsning.

Fremskridtspartiet mener, at alle ejerboliger i princippet skal behandles ens. Og vi synes, lejeværdien burde afskaffes, men det er en anden sag. Men så længe vi har den, skal det være sådan, at den er ens for alle.

Derfor kan Fremskridtspartiet meget vel støtte, at vi benytter lejeværdireglerne for ejerlejligheder, for de er nemme at håndtere, nemme at have med at gøre.

Jeg er dog nødt til at sige i anledning af det konservative forslag, at hvis jeg skulle tage 13-skalaen i brug, ville man nok ikke komme over den grænse, der hedder »bestået«. Det var lige før jeg troede, forslaget var lavet i Boligministeriet. (*Munterhed*).

For det første glemmer man andelsboligforeningerne, for det andet glemmer man de små udlejningsejendomme med under seks beboere, hvor ejeren selv bebor den ene lejlighed, som er akkurat lige så velbegrundede at debattere, som man i øvrigt i Skatteudvalget i lange tider har debatteret at der må gøres noget ved, og hvor skatteministeren har været positivt indstillet over for at søge problemet løst. Vi har bare ikke set noget konkret, og det håber vi altså snart at vi gør.

Noget andet, som dette forslag også mangler, er selvfølgelig, at der ikke skal være en generel 2-procents- vurdering. Der skal selvfølgelig være ligestilling, således at man har pensionisttakster for dem, der er pensionister, og millionærtakster for dem, der er millionærer.